ATILIM

Yıl 8, sayı 3 (87)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Mart 1981

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!

Zorbalığa karşı

Yurdumuzda zorbalık sürüyor. İşçi sınıfına, tüm halkımıza iki başlı tek düşman saldırıyor. Bu başdüşman, yayılmacı Amerikan emperyalist çevreleri, NATO'nun baş patronları ve bunlarla kolkola giren işbirlikçi, tekelci burjuvazi, en gerici egemen güçlerdir. Hükümet eden, erk süren cuntanın emekçilere, ilerici güçlere karşı tüm baskıları, işte bu güçlerin elinde araç oluyor.

İşbirlikçi, tekelci burjuvazi, Koç'lar, Sabancı'lar, Yaşar'lar, Özal'lar için, büyük holdingler, bankalar, parababaları için Anayurt diye, halk diye, ulusal onur diye hiç bir şey kalmamıştır. Onlar için aşırı kâr, vurgun, soygun vardır. Onların emperyalist yeni-sömürgecilerle ortaklıkları böylesi bir temel üzerinde kurulmuştur. Yerli ve yabancı tekellerin, firmaların, kumpanyaların ortaklık, işbirliği bir emmebasma tulumbadır. Halkımızın, yurdumuzun ciğerini, kanını, emeğini, varını yoğunu bununla emiyorlar.

İşbirlikçi burjuvazi, gerici egemen çevreler, bunların gelip geçen hükümetleri, uzun yıllar boyunca emperyalist tekellere, NATO'nun elebaşılarına sürekli ayrıcalıklar tanıdılar. Yayılmacı Amerikan militaristlerine topraklarımızda saldırı üsleri verdiler. Vaşington'la ikili kölelik anlaşmaları bağladılar. Türkiye Cumhuriyetinin, halkımızın egemenlik, ulusal bağımsızlık haklarını ayaklar altına aldılar. Amerikan emperyalistlerine bu çevreler ödün verdikçe, onlar daha kaba, ülkemize karşı, Türkiye hükümetlerine karşı daha buyruk verici oldular. İkili anlaşmaları cuntanın tanımasının hemen ertesinde Amerikan senatörlerinin Ankara'ya gönderdiği ültimatom biçimi mektup bunun en taze örneğidir.

Cunta, bu emperyalist baskılara değil, halka, emekçi yığınlarına karşı yürüyor. Zorbalığı sürdürüyor. Bu zorbalık, bu baskılar en gerici militarist güçlerin amaçlarına yarıyor, onları güçlendiriyor.

Devrimci işçi sınıfının karşısında, onun öncü kolu Türkiye Komünist Partisi'nin önünde tarihsel büyük, güncel ödevler duruyor. Bunlar halkımızın, yurdumuzun yazgısını çözmek sorunlarıdır.

Sorun, görev, zorbalığa karşı tüm işçi sınıfının, tüm ilerici güçlerin elele vermesidir.

SBKP'nin yüce forumuna selam!

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen'in SBKP XXVI.Kongresi'ne Mesajı

Çok değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Türkiye komünistleri adına kardeş Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin XXVI. Kongresini en ateşli duygularla selâmlar.

SBKP'nin XXVI. Kongresi, emperyalizmin en saldırgan çevrelerinin, yeni ABD yönetiminin yumuşamadan sosyalist ülkelerle çatışma politikasına geçme, askersel üstünlük elde etme çabalarına hız verdiği koşullarda toplanıyor. Dünya barışını tehdit eden bu tehlikeli gelişme karşısında Sovyetler Birliği'nin, sosyalist dünya sisteminin ardıcıl Lenince barış politikası, dünya barış güçlerinin en büyük desteğidir.

SBKP MK'nin, özellikle L.İ. Brejnev yoldaşın uluslararası yumuşama, silâhsızlanma uğrundaki aralıksız çabalarına TKP, Türkiye işçi sınıfı yüksek bir değer biçiyor.

Lenin'in partisinin, SBKP'nin önderliğinde Sovyet halkının, komünizmin maddesel ve teknik temellerinin kurulmasında , XXIV. ve XXV. Kongrelerde saptanan ekonomik stratejinin uygulanmasında, Sovyet insanlarının yaşam düzeylerinin yükseltilmesinde elde edilen büyük başarılardan Türkiye komünistleri, tüm ilerici güçler kıvanç duyuyor. Yeni Sovyet Anayasası, sosyalist demokrasinin vardığı yeni aşama, Sovyet halkları arasında her geçen gün daha da güçlenen dostluk, emekçilerin yaratıcı çalışmalarının alabildiğine gelişmesine temel oluyor.

Sovyetler Birliği'nin komünizm kuruculuğu yolunda attığı insanlık tarihinde öncü adımlar, dünya barışının korunup güçlendirilmesi yolundaki eşsiz katkısı, Türkiye işçi sınıfının, halkımızın savaşımı için en büyük bir güç ve esin kaynağıdır. SBKP ile TKP arasında Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelinde kardeşçe bağlar sürekli gelişip güçleniyor.

Amerikan emperyalizminin Orta Doğu'da yoğunlaşan hegemonyacı girişimleri karşısında Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında Lenin ve Atatürk'ün temellerini attığı iyi komşuluk ve işbirliği ilişkileri, Sovyetler Birliği'nin halkımıza yaptığı ekonomik yardımlar büyük önem taşıyor.

▶Arkası 2. sayfada

Emperyalist şantaja karşı birlik

TKP Merkez Komitesi'nin Bildirisi

Emperyalizmin en saldırgan çevreleri, onun başını çeken yeni Amerikan yönetimi uluslararası gerginliği artırıyor, sosyalist ülkelerle çatışma politikasına hız veriyor. ABD, Batı Avrupa'ya yeni atom roketleri yerleştirmeyi ortaklarına dayatmıştı. Şimdi Reagan yönetimi üstelik Nötron bombası yapacağını, bunları da Batı Avrupa ülkelerine yerleştireceğini açıklıyor.

Bunun yanısıra, emperyalist çevreler, sosyalist Polonya'da karşı devrimci ögeleri kışkırtıyor, onları destekliyorlar. Pentagon, NATO'nun etki alanını daha da yaymak amacıyla, Basra Körfezi'ne yönelik Çevik Kuvvetlerini NATO başkomutanı Rogers'e bağladı. Yayılmacı Amerikan çevreleri Orta Doğu'da, bölgemizde gerici rejimlerden bir blok oluşturmayı plânlıyor. Böylece onlar, Avrupa'da ve bölgemizde barış ve güvenliği baltalıyorlar.

Emperyalistler, saldırganlık ve barış düşmanlığı politikalarını her zamanki gibi, anti-Sovyetizm, anti-komünizm curcunalarıyla, bu sis perdesiyle gizlemeye çalışıyorlar. Olayları tepetaklak ediyor, usta hırsız rolü oynuyorlar. Faşist rejimlerin, kapitalist ülkelerde faşist güçlerin, sağ, "sol" terörcü grupların arkasında CIA var, emperyalist merkezler var. Onlar, ulusal kurtuluş hareketlerine silâhla saldırıyor, karşı-devrimcileri silâhlandırıyor. Sonra dönüp Sovyetleri terörizm "kışkırtmacılığı" yalanıyla suçlamaya yelteniyorlar. Onlar, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki ulusal kurtuluş hareketlerine da "terörizm" diyorlar.

ABD, NATO'ya egemen çevreler Türkiye üzerindeki baskı ve şantaj politikalarını yoğunlaştırıyor. Bu baskı, Türkiye'nin İsrail'in yayılmacı girişimlerine karşı aldığı tutumla daha da ortaya çıktı. 69 Amerikan senatörü ulusal onurumuzu hiçe sayarak kabaca iç işlerimize karıştı. Ankara'ya, İsrail'e karşı tutumunu değiştirmesini, İsrail-Mısır saldırganlık bloku kurma girişimine katılmasını amaçlayan bir mektup gönderdi. Haig, Luns emperyalistlerin Basra Körfezi plânlarına Türkiye'yi de çekmek için Çankaya'ya buyruk salıyor. Bu sırada Sovyet sınırlarında kışkırtıcı NATO manevraları oluyor. NATO üniformalı general Güneral anti-Sovyetizmi körüklüyor.

Tüm bu kaba baskı ve şantaj politikasının amacı Türkiye'yi emper-

▶Arkası 6. sayfada

SBKP'nin yüce forumuna selam!

▶ Başı 1. sayfada

Emperyalist güçler, NATO'ya egemen çevreler Türkiye'nin içinde bulunduğu zorluklardan yararlanmak, topraklarımızı serüvenci amaçları için kullanmak, dış politikadaki kimi realist eğilimleri yok etmek için ülkemiz üstünde kaba bir baskı ve şantaj politikası uyguluyorlar. Onlar iç gericiliği, anti-komünizmi körüklüyor, ilerici güçlere karşı baskıların sertleşmesi yönünde kışkırtma yapıyorlar. TKP, çetin koşullarda emperyalizme, NATO'ya bağımlılığa, tekellerin sömürüsüne, iç gericiliğe, askersel rejimin ilerici güçlere yönelik baskılarına karşı işçi sınıfının birliği, tüm ulusal demokratik güçlerin tek cephesi yolunda savaşıyor.

TKP, SBKP'nin XXVI. Konresine, bu yüce tarihsel foruma çalışmalarında büyük başarılar diler.

Yaşasın şanlı SBKP'nin XXVI. Kongresi!

Yaşasın SBKP'nin önderliğinde komünizme ilerleyen Sovyetler Birliği!

Yaşasın Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi!

23 Şubat 1981

TKP MK Genel Sekreteri
İ. Bilen

• 16 Mart

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu 16 Mart'ı Türkiye gençliği ile uluslararası dayanışma günü ilân etmiştir — 1978'de, İstanbul Üniversitesi'nde değişik politik görüşlerden gençler eylem birliği yaparak, bir avuç eli silâhlı katilin sürdürdüğü faşist işgali kırdılar. Bunun üzerine deliye dönen faşist elebaşıları, 16 Mart'ta tüm üniversite gençliğine yönelik bombalı-silâhlı bir saldırı düzenlediler. 7 ilerici, yurtsever genç yaşamını yitirdi. Yüzlerce genç yaralandı. Demokrasinin temel güvencesi, terörizmin can düşmanı işçi sınıfımız, gençliğin yanında yer aldı, faşist saldırıyı genel grevle yanıtladı. 16 Mart Türkiye gençliğinin savaşım tarihine, birliğin ve işçi sınıfının dayanışmasının simgesi olan bir anti-faşist savaş günü olarak kazındı.

Düşmanı iyi tanı

Dışarda emperyalizmin çok yönlü baskı ve şantajları, içerde gericiliğin anti-komünist kışkırtmaları. Tüm bunlarla karşı karşıya, kararsız, çelişkili bir politika yürütüyor cunta.

Bir yandan bakarsak: Cunta bugüne dek anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi resmi devlet politikası yapmadı. Terörizme karşı çıktı. MHP'ye karşı, sınırlı da olsa, önlemler aldı, bir sıra katili yakaladı. Ulusal ve uluslararası tepkiler karşısında, işkencecilerin cezalandırılacağının da sözünü etti.

Sonra cunta barışçı bir dış politika izleyeceğini söyledi. Gerçekten de, Sovyetler Birliği ile komşuluk ilişkileri olumlu şekilde gelişiyor. IMF emriyle Demirel hükümetinin aldığı, sosyalist ülkelerle ticareti yasaklayan ahmakça karar da kaldırıldı. ABD, Orta Doğu'ya karşı Türkiye'yi atlama tahtası yapma dayatmalarından bugüne kadar somut sonuç alamadı. Özellikle dış politikada yumuşama sürecine düşman konumlar alınmaması önemlidir. Ama aynı anda, yurdumuzu ABD'nin serüvenci politikasına köle eden SİA'nın, cuntanın onayından geçtiği, Sovyetler Birliği sınırında NATO'nun kışkırtma manevralarının yapıldığı da bir gerçek.

Bir General Güneralp çıkıyor, ben Türk ordusunun değil NATO'nun generaliyim diye böbürlenerek,ABD'li efendilerinden aldığı yetkiyle kendini tüm ordunun, tüm emir-komuta zincirinin üstüne koyuyor; Sovyetler Birliği'ne karşı taktik atom silâhları kullanmaktan söz ediyor. Bir Bursa Sıkıyönetim Komutanı General Aral çıkıyor, gerçekçi çevrelerin kaygılarına da aldırmadan, "Deli Petro'dan bu yana Rus yayılmacılığı" masalı gibi gözü dönmüş bir anti-Sovyetizmle yüklü resmi açıklamalar yapıyor. Gene bu Aral, Emniyet Müdürlüğünü cinayet ve işkence merkezine çevirtiyor. Polise, grevci işçilere karşı toplu kırım talim ettiriyor. Kimi militarist sıkıyönetim komutanları bölgelerindeki okul müdürlerini düzenli ayda bir kez toplayıp, anti-komünizm, anti-Sovyetizm seminerleri düzenliyorlar. Cellât Elverdi'den tavsiye mektuplu General Ergun, komutanlığı altındaki Ankara Sıkıyönetim örgütünü işkencecilerin hizmetinde çalıştırıyor. Ergun, sözümona bağımsız sıkıyönetim mahkemelerinin kararlarını keyfine göre değiştirtiyor, İlhami Soysal davasında olduğu gibi, serbest bırakılan demokratları yeniden tutuklatıyor.

Hepsi bu kadar mı? Bu en saldırgan, en gerici, Amerikancı çevrelerin ucu nerelere kadar uzanıyor? Örneğin, General Şahinkaya: Tam 12 Eylül'ün bir gün öncesi ABD'den geldi, hükümet devirmesine katıldı. Şimdi cuntada. Örneğin, General Ersin: 12 Mart'ta kontr-gerillanın kurucularından. Şimdi cuntada. Sıkıyönetim mahkemelerine doğrudan karışıp karanlık kişilere, silâh kaçakçılarına kanat geriyor. Zorla sendikacılara karşı tutuklama kararları çıkarttırıyor.

Karanlık çevrelerin etkileriyle MHP'nin cinayet yuvalarına karşı girişimler, insanlıktan çıkmış bir dizi kör cinayet aracında takılıp kaldı. Baş katil Türkeş tehdit mektupları yazıp,

▶Arkası 6. sayfada

TİP 20. kuruluş yıldönümüne mesaj

TİP Genel Başkanlığına,

Değerli arkadaşlar,

TKP MK adına, TİP'in 20. kuruluş yıldönümünü en sıcak duygularımızla kutlar, savaş selâmlarımızı iletiriz.

İşçi hareketinin bağrından doğan TİP, halkımızın barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için savaşında önemli bir rol oynadı. Sosyalizm ülküsünün yığınlar arasında yayılmasında, var olan yasal olanakları değerlendirmekte, parlamento içi ve dışı çalışmalarında başarılar elde etti. Emekçilerin ekonomik ve sosyal hakları için savaştı, sınıf sendikacılığının gelişip güçlenmesinde katkılarda bulundu. Anti-demokratik yasa ve baskıların geriletilmesinde, yeni demokratik kazanımların elde edilmesinde TİP'in ülkedeki tüm ilerici güçlerle birlikte önemli bir payı olmuştur. TİP ülkemizin Amerikan emperyalizmine, NATO'ya bağımlılığına karşı, sürekli bir savaş yürüttü. Barış ülküsünün yayılmasına değerli bir katkısı oldu.

TKP, başından beri TİP'in anti-emperyalist, demokratik savaşına destek verdi. Uğrunda savaştığımız yüce ortak amaçlar, her iki parti arasındaki savaş kardeşliğini güçlendirme yolundaki bütün zorlukları aşabilmek için bugün de en büyük güç kaynağımızdır.

TKP, TİP'in savaş tarihinde TİP genel başkanı Behice Boran'ın oynadığı role ve işçi sınıfının birliği yolundaki bugünkü katkılarına büyük bir değer biçiyor. Onu biz, bilimsel sosyalizmin yiğit bir savunucusu, barış hareketinin boyun eğmez bir savaşçısı olarak tanıyoruz. TKP, TİP'in çalışmasını yasaklayan anti-demokratik kararlara, TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın yurttaşlık haklarına yönelen baskılara karşı çıkıyor ve tutuklu tüm TİP'lilerle dayanışmasını bildiriyor.

Bugün emperyalizme, işbirlikçi tekellere, cunta içindeki ve dışındaki en gerici güçlere karşı, ulusal bağımsızlık, demokratik özgürlükler, emekçilerin ekonomik ve sosyal hakları için savaşta en geniş güçleri birleştirmek görevi herkesden önce, işçi sınıfı partilerinin omuzlarına düşüyor. Bugünkü koşullarda, işçi sınıfının birliği yolunda somut adımlar atılması büyük önem taşıyor.

Arkadaşlar,

20. kuruluş yılınızda Sizi en sıcak komünist duygularımızla selâmlarız.

Yaşasın işçi sınıfının birliği!

13. 2. 1981

TKP MK
Genel Sekreteri İ. Bilen

Yığınları savaşa çekmek için

Yığınları özdeneyimi temelinde eğitmek: Devrimin politik ordusunu hazırlamanın temel yasası olan bu Leninci ilke, yığın hareketlerinin durgun olduğu dönemlerde özgül çizgiler kazanıyor. Politik erk savaşımına henüz hazır olmayan, hareketsiz yığınları, onların ivedi gereksinimlerini dile getiren sınırlı istemler için eyleme çekmenin, bu eylemler içinde yığınlara politik bilinç kazandırmanın önemi artıyor. Böylesi dönemlerde bu, başlıca zorunlu ve olanaklı taktik oluyor. Sınırlı istemler için girişilecek eylemler, komünistlere yığınlar içine dalmak, düşmanı yalıtmak olanağı verecektir. Komünistlerin yığınların en yakıcı sorunlarına sahip çıkması onların saygınlığını artıracak, partinin yığın bağlarını güçlendirecektir. İşçi sınıfının, demokrasi güçlerinin savunma konumundan saldırı konumuna geçmelerinin koşulları bu savaşımlar içinde doğacaktır.

Komünistler yalnız çeşitli sınıf ve katmanların, toplulukların tekil istemlerini öne sürmekle yetinmezler. Belirli bir taktik hedefe yönelik olarak en geniş yığınları hareketlendirmek, onların savaşımlarını birleştirmek, farklı politik güçler arasında alttan ve üstten bağlaşıklıklar kurmak amacıyla güncel platformlar da hazırlarlar. Bunlar, çeşitli sınıf ve katmanların yakıcı ekonomik ve demokratik istemlerini bir araya getirir, bütünleştirir, sistemleştirir. Somut istemler platformlar öne sür-

▶ Arkası 6. sayfada

Goşizmin çıkmazı

Goşist hareket çok-yönlü bir bunalım içinde. Bunun nedenini yalnızca askersel operasyonlarda, yöneticilerin tutuklanmasında aramak yanlış olur. Asıl önemlisi, goşizmin günümüzün politik sorunlarına verecek inandırıcı yanıtları olmaması. Goşizm, terörist çıkışlarla yığınları sarsıp hareketlendireceğini söylüyordu; bugün ise bu hedeften dünkünden de daha uzak düşmüş bulunuyor.

Baştan yanlış bir pusula ile yola çıktılar. Öznelciliği, iradeciliği kılavuz edindiler. Her grup, kendini dünyanın merkezi sanıyordu. Sosyalist ülkelerin başarılı devrim deneyimlerini, yığınların savaş yöntemlerini küçümsediler. Dünya komünist hareketinin teori ve pratiğini revizyonistlikle suçladılar. Bu, pratikte de başarısızlığa yol açtı. Yığınlarla, onların canlı sorunları temelinde sağlıklı, kalıcı bağlar kuramayınca da, yığınları hareketlendirmenin yolunu terörizmde aramaya kalkıştılar.

"Terörist eylemlerin halkı hareketlendirip güçler oranını devrim yararına değiştireceği" türünden savları Lenin, terörist ön yargıların en

▶ Arkası 6. sayfada

SBKP XXVI. Kongresi'nin barış önerileri (özet)

- Sovyetler, askersel güven verme alanını Avrupa'da genişletmeye,
- Uzak Doğu'da da böylesi önlemler için görüşmelere hazırdır;
- ABD ile görüşmelerin, kazanımlar korunarak, zaman kaybetmeden sürdürülmesinden yanadır;
- Ohio türü denizaltı üretimini karşılıklı kısıtlamaya hazır, bunların balistik füzelerinin modernizasyon ve yeni üretiminin anlaşmayla yasaklanmasından yanadır.
- Sovyetler, Basra konusunda anlaşmaya varılmasını;
- Avrupada atom füzelerinin daha sonra görüşmelere açık olarak, şimdilik dondurulmasını;
- Nükleer felaketi önlemenin dirimsel önemini gösterecek saygın bir uluslararası komite kurulmasını;
- Uluslararası durumu iyileştirme yollarını aramak üzere, Güvenlik Konseyinin en yüksek yöneticiler düzeyinde olağanüstü toplanmasını önerir.

Barış ve demokrasi

Ekonomik işlerle görevli Başbakan Yardımcısı Özal, saldırgan ABD dış politikasının baş savunucularından Dışişleri Bakanı Haig'le görüştükten sonra Türkiye'nin dış politikasıyla ilgili bir demeç verdi. Ekonomici Özal dış politika ve askersel konularda demeç verme yetkisini nereden aldı? Yoksa para aramaya gittiği ABD'de, Reagan'ın "biz parayı sadakata veririz" görüşüne uydu da, Türkiye'nin güvenliğini bir kez daha kapalı kapılar ardında ABD ile pazarlık konusu mu etti? Ya da pazarlıkta anlaştı da, birilerini oldu-bittiye mi getirmeye çalışıyor?

Emperyalizmin çok yönlü baskılarıyla birlikte gerici güçlerin etkinliklerinin de arttığı görülüyor. Ama kamuoyunda ABD baskılarına, IMF patentli 24 Ocak önlemlerine, AET çevrelerinin içişlerimize karışma girişimlerine karşı tepkiler de yaygınlaşıyor, ilerici, yurtsever çevrelerde ulusal bağımsızlık konusundaki duyarlık daha da artıyor.

Bu duyarlık, artan anti-demokratik baskılara karşı da gösterilmelidir. En gerici çevrelerin basını, faşist azınlığın gücünü abartıp demokrasi güçlerini zayıf göstererek yarı tehdit, yarı kışkırtmayla cuntaya işçi sınıfını, demokratları hedef gösteriyor. İşçi sınıfına, demokrasi güçlerine yönelik her saldırı, Türkiye'nin yeni dış serüvenlere girmesini istemeyen tüm güçleri zayıflatıyor. Emperyalizmin saldırgan dış politika dayatma olanaklarını artırıyor. Emperyalizm karşısında ülke çıkarlarının en ardıcıl savunucusu işçi sınıfıdır, demokrasi güçleridir. Demokrasi güçlerine indirilen her darbe, ulusal bağımsızlığa, dünyada barış, komşularla iyi ilişkiler politikasına da vuruyor.

Tüm demokrat, yurtsever güçlerin saldırılara hep birlikte, kararlı karşı çıkmaları görevi daha da yakıcılaşıyor. Emperyalizme, onun işbirlikçilerine karşı, ancak barış ve demokrasi savaşımını birbirine bağlayarak çıkabilir.

Yaşayan Sosyalizm

Lenin, bolşevik devriminin, "hiçbir parti ve devrimin yapmadığı ölçüde kadın-erkek eşitsizliğinin köküne vurduğunu" belirtir, "Bizde, Sovyet Rusya'da yasalar karşısında kadın-erkek eşitsizliğinin izi bile kalmadı" der. (Tüm yapıtlar, Rusça, c.42, s.369)

*ABD'nde kadınlara eşit haklar tanıyan yasa bile hâlâ yürürlüğe girmemiştir. Sosyalist ülkelerde ise bu haklar yalnız ilân edilmekle kalmamış, pratikte sağlanmıştır.

* Tüm sosyalist ülkelerde kadınlarla erkekler kesinlikle eşit işe eşit ücret alırlar. FAC ve Fransa'da kadınlar aynı işe erkeklerden %30, Japonya'da %50, ABD'nde %41, Türkiye'de %40 oranında daha az ücret alıyorlar.

* Yüksek ve orta özel öğrenimli uzmanlar arasında kadınların sayısı SSCB'nde %58'dir, Bulgaristan'da %51, ADC'nde %40.

* ABD'nde mühendislerin %2'sini, hukukçuların %3'ünü, doktorların %7'sini, bilim işçilerinin %9'unu kadınlar oluşturuyor. SSCB'nde ise mühendislerin %38'i, doktorların %46'sı, öğretmenlerin %69'u, bilim işçilerinin %40'ı kadındır. Türkiye'de ise kadınların %54'ü okuma-yazma bilmiyor.

* ABD kongresi üyelerinin yalnızca %4'ü, Belçika parlamento üyelerinin %9'u kadındır. Ortak Pazar ülkelerinde devlet yönetim işlerinde çalışan kadınların sayısı %1'i bile bulmuyor. Bulgaristan Halk Meclisi üyelerinin %19'u, Moğolistan Yüksek Huralı üyelerinin %23'ü, Sovyetler Birliği Yüksek Sovyeti üyelerinin %32'si kadındır.

Dünya proletaryasının güç kaynağı

SBKP XXVI. Kongresi – uluslararası alanda tarihsel bir forum!

SBKP'nin XXVI. Kongresi yapılıyor. Kongreye 17 milyon Sovyet komünisti adına 5002 delege katıldı. SBKP'nin XXVI.Kongresi, Sovyetler Birliği sınırlarını çok aştı, uluslararası alanda tarihsel bir foruma dönüştü. Aralarında TKP'nin de bulunduğu 123 komünist ve işçi partisinden, ulusal kurtuluş ve diğer anti-emperyalist örgütlerden konuk delegasyonlar katılıyor. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş bir konuşmayla kongreyi selamladı. Sovyet komünistlerinin bu forumu, komünizm kuruculuğunun ve uluslararası durumun derin bir Marksçı-Leninci çözümlenmesini yaptı, insanlığın en can alıcı sorunlarına: barışı koruma, nükleer savaşı önleme, yumuşama sürecini sürdürme sorunlarına yeni somut öneriler getirdi. Uluslararası alanda geniş yankılar uyandıran bu yapıcı öneriler, Sovyetler Birliği'nin dünya barışının kalesi, silâhsızlanma ve halklar arasında dostluğun ardıcıl savunucusu olduğunu bir kez daha kanıtladı. Halkımızın da ulusal çıkarları yararına olan bu somut öneriler, emperyalizmin hegemonyacı ve askersel serüvenci politikasına karşı barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm savaşına yeni güç katıyor.

Sovyet halkının öncüsü SBKP'nin XXVI. Kongresi tüm komünistlere güç kaynağı oluyor. Sovyetler Birliği dün olduğu gibi bugün de anti-emperyalist savaşımın ana yükünü taşıyor. O, belirleyici anti-emperyalist güçtür. Barışın ana dayanağıdır. O, Marksizm-Leninizmin utkusunu simgeliyor. O, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşı verenlerin en candan dostu, destekçisidir. Emperyalizm karşısındaki en büyük caydırıcı güçtür.

Lenin genç Sovyet ülkesine destek veren Amerikan proletaryasına 1921'de şöyle sesleniyordu: "... uluslararası burjuvazinin Sovyet Rusya üzerindeki en küçük bir utkusu, büyük bir olasılıkla, dünya gericiliğinin genelde işçi sınıfı üzerinde utkusu anlamına gelecekcektir." Eski dünya ile yeni dünya, emperyalizmle sosyalizm arasındaki savaş 1917'den bu yana gelişerek sürüyor. Bir yanda emperyalist cephe, karşısında ise tüm anti-emperyalist güçlerin cephesi var. Bu cephenin önderliğini Sovyetler Birliği yapıyor. Barış ve yumuşama politikasını ustaca, sosyalist ülkeler halklarının, kapitalist ülkeler proletaryasının ve ezilen ulusların çıkarlarını uyum içinde savunarak yürütüyor. Dün ile yarın arasındaki bu savaşı kazanmak umuduyla uluslararası gericilik, dünya devrimci sürecine saldırıyor. Bu saldırının sivri ucunu Sovyetler Birliği'ne, SBKP'ne yöneltiyor. Cepheden saldırıyla da yetinmiyor. Cephe gerimizde kışkırtmalar yapmaya kalkışıyor. ABD emperyalizmi, NATO egemen çevreleri saldırılarını ABD'nin Sovyetler Birliği, NATO'nun da Varşova Paktı karşısında "üstünlük" sağlaması üzerinde yoğunlaştırıyorlar.

İki cephe arasındaki savaşın iyice keskinleştiği bir ortamda emperyalizm ve gericilik cephesi, konum yitirmeyi durdurmak umuduyla işi barışla oynamaya vardırıyor. Sovyetler Birliği'ne, dünya sosyalist sistemine , komünist partilerine en çirkin saldırıları yöneltiyor. TKP, bu koşullarda gözleri her zamankinden de çok SBKP'ne çevirmeyi, savaşımı onun barış ve sosyalizm savaşımıyla uyumlaştırmayı enternasyonalist olmanın koşulu olarak görüyor. SBKP'nin dünya komünist hareketindeki belirleyici ve öncü yerini tartışmaya kalkanlar var. Bunlar, ulusal ve uluslararası görevleri karşı karşıya koyanlardır. Kendilerini kaba milliyetçiliğe kaptıranlardır. Böyleleri sonunda karşı cephenin saflarına varırlar, varıyorlar.

Proletarya enternasyonalizminin değişmez baş ölçütü Sovyetler Birliği'ne karşı tutumdur. Komünistlerin Sovyetler'den, reel sosyalizm güçlerinden, barıştan yana tutumu kimilerinin işine gelmiyor. İlk yaygara gericilerden geliyor, "Komünist Partısi ulusal değildir, kökü dışardadır!" diye haykırıyorlar. Oysa ülkeyi Amerika'ya, NATO'ya, çokuluslu tekelleresatanlar bu yaygaracılardır. Komünist Partisi böylesi vatan satıcılarına karşı en ardıcıl savaşan güçtür. Komünistler ulusal çıkarların baş savunucusudurlar. SBKP'nin, Sovyetler Birliği'nin anti-emperyalist güçlere yol gösterici rolünü, ülkemize ve tüm diğer ülkelere yönelttiği somut ve barışçı önerilerin halkımızın esenliği için ne büyük olanaklar yarattığını yılmadan anlatırlar. Bu, hem ulusal hem de uluslararası görevimizdir.

Komünistler. Engels'in şu sözlerini biran bile unutmuyorlar:"... sınıf savaşında gerçek ulusal ülküler aynı zamanda gerçek enternasyonalist ülkülerdir."

LENİN KÖŞESİ

Proletarya enternasyonalizmi

Komünist ve İşçi Partilerinin 1969 Danışma Toplantısı Ana Belgesi'nde şöyle deniyor: "Her bir komünist partisinin politik etkinliği, kendi ülkesindeki başarılarla birlikte diğer kardeş partilerin başarılarına ve aralarındaki işbirliğinin ölçüsüne bağlıdır... Her komünist partisi, politik etkinliğinden kendi işçi sınıfı ve kendi halkı önünde sorumlu olduğu gibi uluslararası işçi sınıfı önünde de sorumludur. Her komünist ve işçi partisinin ulusal sorumluluğu ile enternasyonal sorumluluğu bölünemez bir bütündür." (Komünist ve İşçi Partilerinin 4 Toplantısı, Ürün Yay., s.172)

Lenin, ulusal ve enternasyonal ödevleri doğru olarak uyumlaştırmanın çıkış noktasını şöyle gösteriyor: "Proletarya enternasyonalizmi, birincisi, bir ülkede proletarya savaşımının çıkarlarını dünya çapındaki savaşımın çıkarlarına bağımlı kılmayı; ikincisi, burjuvazi üzerinde utku kazanmış ulusun, uluslararası kapitalin alaşağı edilmesi için büyük özverilerde bulunmaya yetenekli ve hazır olmasını gerektirir." (Tüm yapıtlar, Rusça, c.41 s. 166) "Enternasyonalist yalnız kendi ulusunu düşünmemelidir; herkesin çıkarlarını, tüm özgürlük ve hak eşitliğini kendi ulusunun çıkarlarından daha üstün tutmalıdır... O, dar görüşlü milliyetçiliğe, kapanıklığa ve ayrılığa karşı, bütünün, genelin gözönünde bulundurulması için, özel çıkarları ortak çıkarlara bağımlı kılmak için savaşım yürütmelidir." (a.g.y., c.30, s. 45-46)

Lenin, yalnız bir tür gerçek enternasyonalizmin varolduğunu vurguluyor: "Tek ve yalnızca bir tür gerçek enternasyonalizm vardır. O da kişinin kendi ülkesindeki devrimci hareketin gelişmesi için yürekten çalışması ve ayrıcasız tüm ülkelerde bu savaşımı, bu ve yalnızca bu çizgiyi (propaganda, sempati ve maddesel yardımla) desteklemesidir." (a.g.y., c.31, s.170)

Dünya devrimci hareketinin tüm kolları karşısında enternasyonal görevleri yerine getirmede bugün XXVI. Kongresi'ni yapan Lenin'n partisi, Lenin'in ülkesi bir örnektir. Komintern'in Genel Sekreteri G. Dimitrov, "Dünya barışının kalesi, dünya devrimci güçlerinin temel dayanağı olan Sovyet ülkesine, Lenin'in partisine karşı tutumun partilerin, hareketlerin, kişilerin gerçek devrimciliklerinin denek taşı" olduğu belirtmişti. Bu sözler şimdi de tüm güncelliğini koruyor.

Sendikalarımızı koruyalım

Türk-İş Yönetim Kurulu'nda bir sendikacı, "Kapatılmış olmaktan ne farkımız kaldı?" diye haykırıyor. Bu sendikacı ister istemez yüzbinlerce Türk-İş üyesinin düşüncelerini dile getiriyor.

Toplu sözleşmelerin yerine Yüksek Hakem Kurulu geçirildi. Milyonu aşkın işçinin hakkı, ücret artışı bunların iki dudağının arasında! Hükümet İMF'ye söz verdi: "Bu yıl ücret artışları yüzde 25 ile dondurulacak". Sıkıyönetim komutanları genelgeler yayınlıyor. "İşçileri daha çok çalıştırın" buyuruyorlar. Yeni yasa, sendikaları tamamen göstermelik duruma sokmayı amaçlıyor. Cunta hükümetine göre, "Ölen ölür, kalan sağları gene tekeller sömürür". Türk-İş yönetimine ortak Özdemir'ler, Erçelik'ler, Başoğlu'lar ise, sömürünün artırılmasına, sendikaların işlevsizleştirilmesine alkış tutuyorlar.

Türk-İş üyeleri şimdi şunu soruyorlar: "Türk-İş içindeki tüm sendikacıların da mı üzerine ölü toprağı serpildi? Dürüst sendikacılar ne bekliyorlar? Sendikaların işçilere gardiyanlık yapacak duruma getirilmesini mi?" Sınıf düşmanının amacı budur. Türk-İş içindeki her sendikacı, istese de istemese de, "Sermayenin maaşlı memuru mu olacağız, yoksa işçilerin çıkarlarının yılmaz savunucusu mu?" sorusuna cesaretle yanıt vermek durumundadır! Türk-İş tabanındaki işçi yığınlarının istemi, sendikal haklara sahip çıkılmasıdır, birliktir. Tepedeki bir avuç haine daha fazla göz yumulmamalıdır. Şimdiye dek işçiler bölünmekten hiç bir şey kazanmadı. Sendikal hareket bunun için bugün düşmanın saldırılarını gerektiğince yanıtlıyamıyor. Politik görüş ayrılıkları, eski sen-ben kavgaları bir yana bırakılmalıdır. Tüm dürüst sendikacılar, tüm işçiler sendikaları, kazanımları korumak için birleşmelidirler. Tutuklu DİSK yönetici ve üyeleriyle, sendikaları kapatılmış işçilerle dayanışma geliştirilmelidir. Bu, işçilerin birliğini sağlamak için, DİSK'li, Türk-İş'li işçilerin aynı sınıf cephesinde buluşmaları için yapıcı bir girişim olacaktır.

TKP işçi sınıfının, sendikaların çıkarları için savaşıyor. O, birçok kez bunun sınavını verdi. TKP her dürüst sendikacının dostu ve destekleyicisidir. Sendikal harekette TKP düşmanlığının kimseye bir yarar sağlamayacağını son yılların deneyimleri açıkça gösterdi. TKP sendikal harekette birlikten yanadır, bunun için çalışıyor.

Yaşayan gelenek

Türkiye işçi sınıfı 13 Şubat'ta DİSK'in kuruluşunun 14. yılını güç koşullarda karşıladı. DİSK üyesi işçiler yoğun baskılar altında. Sendikaları kapatılmış, yöneticileri tutuklanmış, işkence altında. Öncü işçiler işten atılıyor. DİSK için uydurma suçlamalarla dava açılıyor. Öte yandan işçi sınıfının tüm kazanımları bir bir elinden alınıyor.

Savaş olanakları kalmadı mı? DİSK'in 14 yıllık savaşımı işçilere ne öğretti? İşçiler 14 yıl boyunca, DİSK içinde hakkın verilmeyeceğini, söke söke, savaşımla, grevle, direnişle, kısaca güçle alınacağını öğrendiler. Her kuruş zam, her yeni hak, fabrikada işveren karşısında elde edilen her yeni konum, uzlaşarak, yaltaklanarak değil, birleşip karşı çıkılarak elde edildi. İşçiler DİSK'te ekonomik savaşımı politik savaşımla bağlamanın zorunluğunu öğrendiler. Birlikte davrandıklarında, 15-16 Haziran'da, Devlet Güvenlik Mahkemeleri direnişinde, çok güçlü görünen sınıf düşmanını felce uğratmanın olanaklı olduğunu gördüler. 1 Mayıs'lar, işçi sınıfının yüzbinleri birleştirip tek ses tek yumruk yapabileceğini gösterdi. DİSK işçilere, Türk-İş üyesi işçilerle, öteki demokratik güçlerle, öteki ülkelerin işçileriyle birliğin, ortak savaşımın zorunluğunu, tüm engelleri aşmanın biricik yolunun bu olduğunu öğretti. DİSK'in kapatılabilmiş olması sınıf sendikacılığı ilkelerinin, özellikle birliğin daha da fazla yaşama geçirilmesi zorunluğunu gösteriyor.

DİSK üyesi işçiler şimdi bu bilinçle birliklerini koruyorlar. DİSK kapatıldı, ama sınıf sendikacılığı yaşıyor Türk-İş içinde de gelişiyor. DİSK yöneticileri tutuklandı, ama onbinlerce işçi militanı ayakta. Tutuklular işkence altında, ama sınıf savaşımı durmuyor. DİSK üyeleri; Türk-İş üyelerine, sendikasız işçilere uzanıyorlar. Geçmişte yeterince sağlanamayan işçilerin birliğini şimdi yeniden örüyorlar. Uluslararası proletaryanın yanlarında olduğunu biliyorlar. Komünistler onlara yardımcı oluyor, hareket birliğini korumanın önemini gösteriyorlar.

DİSK ancak silâh zoruyla sindirilebilen gücüne kolay ulaşmadı. Nice şehit verdi. Nice adsız kahramanın alın teri, göz nuru, kanı vardır bu savaşımda. Nice günler geçti açlık ve işsizlik içinde. Bundan sonra da bu yolda kolay yürünmeyecektir. Dört yanımızı düşman sarmış. Ama Seydişehir Aliminyum işçileri Maden-İş'in öncülüğünde savaşa savaşa nasıl kırmışlardı faşist işgali? Nasıl birleşip en inanılmaz şeyleri başarmışlardı? Bugün de, cunta koşullarında da işçiler durup beklemiyor. Ekonomik ve sendikal hakları için, demokrasi için, yer yer, sınırlı da olsa eyleme geçiyorlar. Sınıf sendikacılığı yeni koşullarda, yeni biçimlerde yaşıyacaktır.

Kadınlar razı değildir!

Emekçi kadınlarımız, demokratik kadın hareketi, 8 Mart'ı zor koşullarda kutluyor: İKD daha 12 Eylül öncesinde yasaklandı; 12 Eylül askersel diktatörlüğü ile demokratik kadın hareketi üzerindeki baskılar olağanüstü arttı. Tüm bunlar emekçi kadınlarımızın savaşımını durduramadı. İKD'nin başını çektiği savaşımın kadın yığınlarına öğrettikleri kalıcıdır. Emekçi kadınlarımızın gözlerine bir kez ışık sızmıştır. Demokratik kadın hareketi binlerce kadın militan yetiştirdi. Kadın komünistlerin sayısı ve ustalığı arttı. Bu kazanımları hiçbir baskı ve zorbalık rejimi geri alamaz, yok edemez. Bu, 8 Mart'ta geleceğe güvenle bakmamıza yetecek başlıca iyimserlik kaynağımızdır. İKD'nin savaşçı geleneği kadınlarımızın savaşımları içinde yaşayacaktır.

Askersel diktatörlüğün halkın ekmeğine, demokratik haklarına yönelttiği saldırılar, ana, emekçi ve yurttaş olarak emekçi kadın yığınları üzerine katmerlenerek yansıyor. Kemerleri sıktırma politikası, kadınların çilesini de, yoksulluğunu da alabildiğine artırıyor. Hiç bir gerekçe, hiç bir baskı anaları çocuklarının kemerlerini sıktırmaya razı edemez! Kemerleri sıktırma politikasına karşı önü alınmaz bir öfke ve savaşım potansiyeli birikiyor. İlerici, demokrat kadınların, kadın komünistlerin görevi işte bu potansiyeli örgütlemek, harekete geçirmektir. Bunun için geniş kadın yığınları içinde sabırla çalışmaktır. Kadınları işyerlerinde, semtlerde, köylerde somut, yakıcı istemleri için savaşıma çekerek, demokrasi savaşımına kazanmaktır.

Eşini, çocuğunu ateşe atacak, savaş kışkırtıcılığına düşman olmayacak kadın yoktur. Hiç bir kadın işe, ekmeğe, okula, hastaneye, kreşe dönüşebilecek milyarların silâhlanmaya yatırılmasına razı değildir. Çocuğunu nükleer füzelerden, nötron bombalarından korumak istemeyecek ana yoktur. İlerici, demokrat kadınların, kadın komünistlerin başta gelen görevi, kadınları ABD'nin yarattığı savaş tehlikesine karşı alarma geçirmek, yapılan silahlanma harcamalarına karşı, barış için savaşıma çekmektir. Ekmek, barış ve demokrasi savaşımı arasındaki kopmaz bağı emekçi kadınlara kavratmaktır. Böylesi savaşımlar içinde tüm ilerici, demokrat, yurtsever kadınlar bir araya gelmelidir. Emekçi kadınlarımızın, gerici egemen çevrelerin karşısına, daha yığınsal, daha güçlü bir kadın örgütüyle dikileceği günler böylece yakınlaştırılacaktır.

> Kadınları politikaya çekmeden, yığınlar politikaya çekilemez! (*Lenin-Tüm yapıtlar, Rusça, c.42, s.368*)

Emperyalist şantaja karşı birlik

▶Başı 1. sayfada

yalizme daha sıkı bağlamaktır. Türkiye topraklarını komşu ülkelere karşı bir saldırı alanı amacıyla kullanmaktır. Sovyetler Birliği'yle, sosyalist ülkelerle, tüm komşularımızla Türkiye'nin iyi ilişkiler kurmasını baltalamaktır.

Ülkemizin içinde bulunduğu süregen ekonomik, sosyal bunalımlar, yayılıcı emperyalist çevrelerin amaçlarına ulaşmaları için çok tehlikeli bir ortam yaratıyor. Erkteki Milli Güvenlik Konseyi'nin Amerika'yla ikili kölelik anlaşmasını onaylaması, emperyalistlere her yurtseverin yüzünü kızartan avuç açması, onurlu, başına buyruk bir dış politika izlemenin önünde büyük bir engel olmuştur.

Kimi yönetici ve militanların tutuklanmasına karşın MHP, özellikle ordu ve devlet aygıtları içinde konumlarını koruyor. Bunlara destek veren çevreler aktifleşiyor. Gerici basında anti-komünist, anti-Sovyetik kampanya körükleniyor. Anti-emperyalist, demokratik güçler üzerinde ağır baskılar, terör biteviye sürüyor. Bütün bunlar emperyalistlerin ülkemiz üzerinde ağalık sürme olanaklarını artırıyor.

Washington, Türkiye'nin politikasında sağduyuya dayalı kimi realist eğilimleri kırmak için, ordu ve cunta içindeki en gerici, Amerikancı güçleri, öğeleri, onlara destek verenleri güçlendirmeye çalışıyor.

İtalyan Cumhurbaşkanı, terörizmi Sovyetler Birliği'ne ve TKP'ye yükleme kışkırtıcılığını körükledi. Arkasından subaylara yönelik terör eylemleri uç verdi. Bütün bunlar cuntanın anti-demokratik baskılarını, işkencecilerin kanlı canavarlıklarını, CIA'nın, MİT'in, kontr-gerillacıların zorbalıklarını ve faşist MHP'yi gözlerden gizlemek, baskıları haklı göstermek içindir. Halkın terörizme karşı tepkisini anti-komünist, anti-Sovyetik kanallara akıtmak içindir.

TKP terörizme karşıdır. Bunu her yeri geldikçe, birçok kez açıklamıştır. Terörizm Marksizm-Leninizmle, komünistlerin uğrunda savaştıkları yüce ülkülerle kesinkes bağdaşamaz. Ne var ki, bugün, yalnız komünistler değil, terörizme karşı çıkan demokratik güçler, başta sınıf sendikaları, işçi partileri, ilerici aydınlar askersel, ağır baskılar altındadır.

TKP bu baskılara karşı çıkıyor, ve terörizmi kışkırtan merkezlerin yok edilmesini istiyor. Terörizmin kaynaklarını kurutmak için emperyalizme bağımlılığa son verilmesi gerek. Gericiliğin kökünün kazınması gerek. Köklü demokratik dönüşümlere gitmek gerek. TKP bu uğurda savaşıyor.

Türkiye üzerindeki emperyalist baskıları geriletmek, cunta içinde ve dışındaki en gerici, emperyalizm yanlısı güçlerin konumlarını zayıflatmak, onları yalıtmak ve demokrasiye yönelmek için TKP tüm anti-emperyalist, demokratik güçleri eylem birliğine çağırıyor.

19 Şubat 1981 TKP MK

Goşizmin çıkmazı

▶Başı 3.sayfada

kaba biçimi" diye niteler. (Yapıtlar, Alm., c.6, s.250) Terörizm, halkı hareketlendirmek bir yana, tersine onu pasif bir seyirci konumuna iterek, hareketlenmesini engelleyici bir etken olur. Goşistlerin "kurtarılmış bölge" adını verdikleri görece güçlü oldukları yerleri alalım. Buralarda bile, politik savaşımın dışına itmiş oldukları yığınlar üstündeki etkinliklerinin zor günlerde nasıl buz üzerine yazılmış yazı gibi eriyip gittiğine yakında tanık olduk.

Terörizm bugün emperyalizmin elindeki başlıca silâhlarından biri olmuştur. Tek tek grup ve kişilerin isteğinden bağımsız olarak terör, sağıyla, sözümona "sol"uyla bir tüm olarak dolaylı ve dolaysız tek merkezden, emperyalizmin istihbarat örgütlerinden yönlendiriliyor. 12 Eylül öncesi en başta MHP'nin cinayet makinasının yürüttüğü korkunç terörden çok canı yanmış olan halkımız, yalnızca gericiliğe yarayan terörizmin her türüne karşı şimdi haklı olarak tepki duyuyor. Egemen güçler, bu koşullarda "Ne yapmalı?" sorusuna çaresiz yanıt arayan goşistleri bir ikilem karşısında görmek istiyor: Ya gericiliğin ekmeğine yağ süren, yozlaşmış, zararlı intihar eylemleri, ya da eylemsizlik. Devrime gerçekten inanan insanlar düşmanın dayattığı bu kısır döngüyü kırabilirler, kırmalıdırlar. Yığınların, işçi sınıfının, onun savaşımıyla bütünleşmelidirler. Kendini bu savaşıma adayan her kişi, her grup, savaşkan işçilerin ve komünistlerin yardımını, desteğini yanında bulacaktır. İ.Bilen Yoldaşın 15'leri anarken belirttiği gibi, "dürüst genç devrimcileri içine itildikleri kanlı bataklıktan kurtarmak için komünistler gereken her şeyi yapacaklardır."

İşkencecileri, faşizmin ordudaki uzantılarını açığa çıkart! Bunun için birlikte savaşımı örgütle!

Düşmanı iyi tanı

▶Başı 2.sayfada

"Beni yargılayamazsınız" diyor ve hala mahkeme önüne çıkarılıp cinayetlerinin hesabını vermek zorunda bırakılmıyor. Öteki tutuklu MHP şefleri ise birer ikişer salıveriliyor. 1 Mayıs 1977 kırımını örgütleyenlerden, CIA, MİT, kontr-gerilla ajanlarından hesap sorulmuyor.

Tüm bu olgular Amerikancı, gerici militarist güçlerin ellerinde ne kadar önemli konumlar bulunduğunun kanıtlarıdır. Özellikle son zamanda anti-komünist basının kışkırtmalarıyla birlikte cuntanın demokrasi güçlerine karşı baskıları da artıyor, barış güçlerine varıncaya dek en geniş alanlara yaygınlaştırılıyor. Bu, yalnızca emperyalizmin, Amerikancı çevrelerin etkilerinin giderek arttığını, yurdumuzun karşı karşıya olduğu tehlikenin daha da yoğunlaştığını gösteriyor.

Askersel rejimin en gerici militarist güçler için elverişli bir ortam olduğunu biz komünistler baştan beri belirttik. TKP MK'nin 19 Şubat tarihli bildirisi, anti-emperyalist, demokratik güçleri, Türkiye üzerinde emperyalist baskıları geriletmek, ordu ve cunta içinde ve dışındaki en gerici emperyalizm yanlısı güçlerin konumlarını zayıflatmak, onları yalıtmak, ve demokrasiye yöneltmek için savaşıma çağırıyor.

Karanlık militarist güçlerin etkinliğini artırdığı koşullarda, cunta ve ordu yönetimindeki iç çelişkileri, değişik eğilimleri, kesimleri saptamak önemini yitirmiyor. Tersine, bu zor koşullarda komünistlerin, demokrasi güçlerinin politikasında netlik dünkünden de büyük önem taşıyor.

Egemen güçler içindeki farklı eğilimleri, cuntanın çelişkili politikasının halkta yarattığı ikircimleri görmek, bunun getirdiği olanakları ve zorlukları doğru saptamak başarılı savaşım için vazgeçilmez önem taşıyor. Düşmanımızı iyi tanımalı, gücümüzü baş düşmanın can evine yöneltmeliyiz.

Yığınları savaşa çekmek için

▶Başı 3. sayfada

mekten kaçınmak, sekterce bir tutumdur.

Platformların amacı kapitalist yapıyı onarmak, geliştirip güçlendirmek olmamalıdır. Komünistler, kapitalist toplum biçiminde kazanımların kalıcı olamayacağı propagandasını ardıcıl sürdürürler. Yığınlara özdeneyimleriyle bunu kavratmaya çalışırlar.

Platformların yöneldiği hedef, içereceği istemler somut tarihsel duruma, politik güçler oranına, çeşitli sınıf ve katmanların günlük bilincine, ruh haline, yığınların savaşım hazırlığına, çeşitli politik akımların yığınlar üzerindeki etkilerine bağlıdır. Platformun önerilerinin kapitalizmde gerçekleştirilebilir olup olmaması ölçüt değildir. Ölçüt, yığınların çıkarı, dirimsel gereksinimleri ve hangi istemler için savaşıma çekilebileceğidir. İstemlerin yakıcılığı yığınlarca benimsendiği ölçüde bunlar için verilen savaşım, erk için savaşıma bağlanacaktır.

Komünistlerin görevi, sınırlı istemler, platformlar çevresinde savaşımı örgütlemek, genişletmek, derinleştirmek, giderek düşmanı alaşağı etmek belgisinde birleştirmektir.

İşkencecileri açıklıyoruz

Cunta, işkencelerin birkaç kendini bilmez polisin işi olduğunu söyleye dursun, Ankara Emniyet Müdürlüğü 1. Şubesi işkence karargâhı oldu. Emniyet Müdürü Ünal Erkan başlarında olmak üzere dört kişilik bir çete bu işkenceleri yürütüyor. Çetenin diğer isimleri, Ankara Emniyet Müdür Muavini faşist Ali Akan, 1. Şube müdürü Azmi Derin ve işkence uzmanı başkomiser Kemal Yazıcıoğlu... Tutukluların dörtlü çete adını verdiği bu işkenceciler, Emniyet Sarayının arkasındaki Yusuf Kahraman Polis Okulunu işkenceevi yaptılar. Dörtlü kurmayın emri altında 180 kişilik bir işkenceci kadroyla işlerini yürütüyorlar. Polis okulunda tam 39 oda işkencelerde kullanılıyor.

İşkencecilerin sıkıyönetim komutanlığında da destekçileri var. Örneğin, Ankara Sıkıyönetim Kurmay Başkan Yardımcısı Tuğgeneral Osman Ekinci, Emniyet Müdürü Ünal Erkan'ın baş destekçisi. Öyle ki, başkomiser Kemal Yazıcıoğlu'nun emrine bu 39 oda yetmiyormuş gibi, Mamak Askeri Karargâhındaki sorgulama evi de verildi. Bölgenin azılı anti-komünist, işçi ve sendika düşmanı sıkıyönetim komutanı Orgeneral Ergun'un, faşistlere ve işkencelere arka çıktığını bilmeyen kalmadı. Ankara'da, işkencelerin böylesine yoğunlaşması rastlantı değil.

Bugüne dek su yüzüne çıkmış beş ölü var işkencelerde can veren. Öldürüldükten sonra cesedi Siteler mahallesinde bulunan kadın öğretmen gibi kurbanlarsa, bunların dışında.

Başkomiser Kemal Yazıcıoğlu Dr. Kemal diye anılıyor. Kendine yeni yardımcılar da yetiştiren işkence uzmanı Dr. Kemal'in asistanları, işte bu beş ölünün katilleri olarak herkesçe biliniyor. Örneğin, Enerji-Der temsilcisi Yaşar Gündoğdu'yu öldüren komiser Rıdvan Güler, bu asistanların başında geliyor. Faşist Rıdvan Güler işkence yapmayı zevk edinmiş, bir yandan içki içip işkence yapıyor, bir yandan tutuklu genç kızlara ahlaksızca saldırıyor. Komiser muavini faşist Tuncay Yağmur, Mustafa Haykırış, Enver Göktürk gibi isimler de Dr. Kemal'in uzmanlık katına yükselebilmek umuduyla, stajlarını yeni metodlar geliştirerek geçiriyorlar. Kurbanlarını "ters asarak" öldürmek de en çok denedikleri.

Halkımız işkencecileri tek tek, isim isim buluyor. Kafalara kazılıyor bu isimler.

Meliha C., Ankara

İlk şart birlik

Gaziantep Belediyesi'nin yeni albay başkanı, cuntanın sendikaları kapatmasını fırsat bildi. Diğer belediye işverenleri ile birlikte,daha önce DİSK'e bağlı Genel-İş'te örgütlü olan bin kadar işçiyi zorla memur etmek için aylardır yoğun baskı uyguluyor.

Aralıklı olarak tam üç kez işçilere yazılı emir geldi. İşveren memur olmak isteyenlerin bir hafta içinde dilekçe vermesini istiyordu. İlk iki emre uyan ancak 20-30 kişi oldu. Üçüncü yazılı emre ise işçiler toptan cevap verdiler. Ama bu dilekçeler albay ve yardımcılarının isteklerinin tam tersiydi. İşçiler dilekçelerinde "Biz işçiyiz, işçi kalmak istiyoruz. Bu hakkımızı yasalara uygun bir biçimde aldık" dediler. Bunun üzerine işveren geri adım attı, ve şimdilik bu bin kişiyi memur yapmaktan vazgeçtiğini açıkladı.Cunta koşullarında bile birlik olunduğunda demokratik hakları korumanın olanaklı olduğu ortaya çıktı. Bu olay, biz Gaziantep belediye işçilerine bunu gösterdi.

MustafaU. ,Gaziantep

Köln yürüyüşü

"Türkiye'li Demokratlarla Dayanışma Girişimi"nin Türkiye'deki işkence, baskı ve tutuklamalara karşı düzenlediği büyük yürüyüş 31 Ocak'ta, Köln'de yapıldı. FİDEF, DİB-FAK, Gerçek-ADK, KKDK ve Kürt Halkevleri, Federal Almanya'nın çeşitli bölgelerinden gelen işçiler, öğrenciler, ilticacılar yürüyüşe büyük bir coşkuyla katıldılar. Çeşitli politik görüşlere sahip Türk-Kürt 7bin kişinin içinde, Alman, Yunan, İtalyan, Portekiz ve İran'lı ilericiler de yürüyüşte yer aldı. İşçiler hep birlikte Türkiye'deki baskıları kınadılar, demokratik örgütlerle dayanışmalarını dile getiren sloganlarla çoluk-çocuk Köln sokaklarını çınlattılar. Cunta; komünist, sosyalist, ilerici, partili-partisiz diye ayırım yapmadan geniş bir demokrasi çevresine saldırıyor, gücümüzü kırmak istiyor. Bu yüzden onun korktuğu şeyi, yani birliğimizi gerçekleştirme ve korumanın ne denli önemli bir görev olduğunu biliyoruz. Köln yürüyüşümüz de bu yolda bir adım oldu.

Hasan L., Köln

Haraç - Bağış

SSK Zonguldak Hastanesinde, aralıkta herkesten toplamayı düşündükleri 100'er Liraları kimseden alamayınca, ocağın başında, bu kez baskıyla, doğrudan bordrolarımızdan haraç kesildi: Doktorlardan 500, eczacı vb. den 250, memur ve hemşirelerden 100, işçilerden 50'şer Lira. 25 arkadaşımız kararlı davranıp, derhal vezneye giderek paralarını geri aldı. Daha sonra gidenler "veznenin kapandığı" gerekçesiyle çevrildiler. Paralar geri istendikçe paranın orduya devredildiği , geri verilmeyeceği söylendi. Zonguldak kömür işletmesi de, işçiye sormadan birer yövmiyesini kanata kanata kesmiş. Tam 4,5 milyon Lira. Zonguldak'taki öğretmenlerden, diğer devlet memurlarından da 100'er Lira toplandı. İçimizde bir zamanlar Alyans toplamaktan tassarruf bonosuna, oradan mali denge vergisine nasıl geçildiğini anımsıyanlar, "bu işin de sonu, orduyu güçlendirme vergisine dönüşürse hiç şaşmayız" diyorlar.

Rıza R., Zonguldak

Direniyoruz

Gölcük'te Gonca cezaevindeki faşist görevliler, Zonguldak, Sakarya, Bursa ve Kocaeli'nden getirilen tutuklulara insanlık dışı baskılarda bulunuyorlar. Bu görevliler, 79 Şubatında Gölcük Tersanesindeki kazan patlamasıyla bir astsubayın ölümünü protesto eden 175 kişi Gonca'ya kapatıldıklarında da oradaydı. O zaman tutukluların koğuşlarına zorla Türkeş'in resimlerini astırdıydılar. Şimdi azılı anti-komünist, işkenceci General Aral'dan aldıkları cesaretle daha da azdılar. Tutuklular bu uygulamaları protesto için toptan görüşmelere çıkmadılar, yemek boykotu yaptılar. İstemler arasında, tutukluların işkenceye götürülmemesi ve hastalara doktor temin edilmesi de var. Durumu işaretlerle haber alan ziyaretçiler cezaevi yöneticileriyle görüşmek istediler. Komandoların dipçikleriyle dağıtılan görüşmeciler, içlerinden alınmak istenen dört kadını teslim etmediler. Haber fabrikalarda, mahallelerde hızla yayıldı. Sonunda cezaevi görevlileri geriledi. Şimdi, görüşmeler daha rahat oluyor.

Oya Y.,Gölcük

Mektup kampanyası

Tüm yoldaşları, partinin kollektif deneyimini geliştirmede katkıya çağırıyoruz! **YIĞIN ÇALIŞMALARINDA DÜNKÜ, BUGÜNKÜ DENEYİMLERİNİZİ YAZIN!**

PARTİ YAŞAMI

Batı Avrupa'da bunalım ve görevler

Batı Avrupa, daha 1974-1975 ekonomik bunalımından tam düze çıkmadan yeni bir bunalıma düşüyor. Bunalım, etkisini en belirgin yabancı işçilerde gösteriyor. İlk işten atılan, sosyal yardım almakta, yeni iş bulmakta en büyük zorlukla karşılaşan yabancı işçidir. 70'li yıllarda, daha bunalımın başında binlerce işçimiz Türkiye'ye dönmek zorunda bırakılmıştı. Üstelik şimdi, 80'li yıllarda Batı Avrupa'daki Türkiyeli işçiler bulundukları ülkelerde görece daha da yerleşmiş bir konumdalar.

Batı Avrupa'daki Türkiyeli komünistlere önemli görev düşüyor: Tekellerin, Türkiyeli gerici resmi ve kamu kuruluşlarının ayırımcı, milliyetçi, şovenist tutumlarına karşı, Türkiyeli işçilerle yerli ve yabancı işçilerin birliğini, proletarya enternasyonalizmini savunmak! Batı Avrüpa işçi sınıfları, tekellerin iş yeri kapatmasına, hayat pahalılığını artırmasına karşı, nükleer roketlere, nötron bombasına, silâhlanma giderlerinin yükseltilmesine karşı, meslek yasağına, demokratik haklara saldırılara karşı savaşıyor. Tekellerin gücünün sınırlandırılması, özgürlüklerin genişletilmesi, işçilerin yönetime katılması için savaşıyor. Bu savaşlar aynı zamanda Batı Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin de öz savaşlarıdır.

Batı Avrupa ülkelerinde yerli-yabancı ayırımına karşı çıkan, toplumda yabancıların eşitliğini savunan partiler, yalnızca komünist partileridir. Komünist partilerinin konumlarını Türkiyeli işçilere anlatmak, Türkiyeli komünistlerin önemli bir görevidir. Özellikle savaşımın şiddetlenmekte olduğu Federal Almanya'da Türkiyeli komünistler Alman Komünist Partisi-DKP'li yoldaşlarla fabrikada, mahallede, illerde sıkı bağlar kurmalıdır. Bu bağlar yerli-yabancı işçilerin dostluğunun, birliğinin, enternasyonal dayanışmanın temelidir. Savaş alanlarında kurulan bu temel üzerinde yükselen dostluk ve birlik Avrupa kamuoyunun ülkemiz demokrasi güçleriyle dayanışmasını gerçekleştirmekte de canlı rol oynayacaktır. Türkiyeli komünistler çalıştıkları ülkenin işçi sınıfının bir parçası olarak, onun savaşını kendi savaşları olarak görüyor, aktif katılıyorlar. Aynı zamanda bulundukları ülkedeki sınıf kardeşlerinin ülkemiz işçi sınıfı ve demokrasi güçleriyle dayanışmasını geliştirmede aktif katkıda bulunuyorlar.

TKP'nin Sesi - Yeni Yayın

TKP'nin Sesi, bundan sonra bugüne kadarki yayınlarına ek olarak her gün: **Saat 5. 00'de, 25m, 11820 KHz'ten** de yayın yapıyor. **Dinle! Duyur!**

FAC'de ücret savaşımı ve işyeri seçimleri

1981 yılı Federal Almanya'da sınıf savaşımları için önemli bir yıl olarak belirmektedir. Bir yandan toplu sözleşme görüşmeleri yapılıyor, diğer yandan işyeri işçi temsilciliği (Betriebsrat) seçimleri oluyor. Her iki savaşım da Türkiyeli işçiler için büyük önem taşıyor. Toplu sözleşmeler daha şimdiden zorlu geçmeye ve çıkmazlara girmeye başladı. Bunalımın yükünü emekçilere yıkmaya çalışan tekeller, %6'yı aşan enflasyona karşılık %3 gibi gülünç bir zam vermektedirler.Alman Sendikalar Birliği-DGB ve ona bağlı sendikalar, başta İG-Metal, patronların bu önerisini reddediyorlar, greve hazırlanıyorlar. Bunalım döneminde bu grevlerin önemi kat kat daha artıyor, yalnız ücret artışları için değil, bunalımın yükünün emekçilere bindirilmesine karşı da savaşım konumlarına geçiyorlar.

İşçilerimizin aktif olarak DGB'nin grevlerine katılmalarını sağlamak, grev alanlarında yabancı düşmanlığına, ayırımcılığa karşı yerli-yabancı işçilerin birliğini gerçekleştirmek, enternasyonalizmi yükseltmek, Türkiyeli komünistlerin önünde duran ilk görevdir.

Temsilci seçimleri 1 Mart'tan 31 Mayıs'a kadar sürecek. Patronlar seçimi, işçilerin ve emekçilerin birliğini bölmek, yerli-yabancı işçi ayırımını, işçi-memur ayırımını körüklemek için kullanmaya çalışacaklar. Herbirinin ayrı listeler çıkarması ve patrona yakın kişilerin işçi temsilcisi seçilmesi için uğraşacaklar.

Birliği bozmaya çalışan yalnız patronlar değil. İşçi sınıfına karşı olan milliyetçi, Maocu, Troçkist akım yanlıları da işçilerin birliğini bozmaya çalışırlar. Özellikle bunalım ortamında yapılacak temsilcilik seçimlerinden yararlanmak istiyorlar. Bu ters akımlara şiddetle karşı çıkılmalı, tek DGB listesinin işçilerin birliğini güçlendireceği savunulmalıdır.

Patronların, sendika düşmanlarının manevralarına yerli-yabancı işçi ve memurların birliği ile karşı çıkılmalıdır. Seçeceğimiz arkadaşın milliyeti, kadın ya da erkek olması ölçüt değildir. İşçi temsilcisi olarak, bunalımın yükünün işçilerin üstüne yıkılmasına, işyerlerinin kapatılmasına, işten atılmalara karşı çıkacak, fabrikada sosyal hizmetlerin genişletilmesi, iş koşullarının iyileştirilmesi için en ardıcıl savaşımı verecek arkadaşların seçilmesi için aktif çalışılmalıdır.

Poliste, sorgulamada

Polis, MİT, kontr-gerilla, ele geçirdiği devrimcileri sorguya çekerken çok çeşitli yöntemler, araçlar kullanır. İşkencede, sorgulamada kullanılan yöntem ve araçların sonsuz denilebilecek kadar çeşitliliğini önceden bilmek, düşmanın bizden istediğini elde etmek için fiziksel, psikolojik her türlü insanlık dışı yola başvuracağına kendimizi hazır tutmak, direncimizi artırır. Kararlı bir savaşçıyı hiçbir işkence konuşturamaz.

Savaşımımızın diğer alanlarında olduğu gibi, sorgulamada da, karşımızda bizden çok daha fazla olanaklara sahip düşman ve buna karşı da bizim Marksçı-Leninci ideolojiye dayanan inancımız, özveri, yüreklilik ve direncimiz vardır. Düşman görünüşte üstündür. Ama kullandığı yöntemler ne kadar gelişmiş ve insafsız olursa olsun, karşımızda bu alçakça işde sömürücü sınıflara parayla hizmet etmeyi kabullenmiş zavallı, geleceğe inanmayan bir "memur" vardır. Gerçekte üstün olan, boyun eğmeyen devrimcidir.

Sorgulama sırasında düşman herşeyden önce bizden çalışmalarımız, yaptığımız eylemler, ilişkilerimiz, parti konusunda doğrudan bilgi kopartmak ister. Ama bununla yetinmez; gözaltındaki devrimciyi yumuşatmak, moralini çökertmek, böylece onu istediği davranış doğrultusuna yönlendirmek, hatta kendi tarafına çekmek de onun dolaysız amaçlarındandır. Bir çözülmenin devrimciler için ne kadar moral kırıcı, kendisi içinse ne kadar bilgi ve üstünlük sağlayıcı olduğunu çok iyi bilir. Komünistlere, düşmanın bu amaçlarına hiç bir şekilde ulaşmamasını sağlamak düşüyor. Bunun için komünist, partinin onurunu koruma, parti disiplinine uyma, parti normlarından uzaklaşmama ödevini sorgulamada da sürdürür.

Evet, bu savaşta düşman doğrudan fiziksel ve ruhsal yapımıza saldırmaktadır. Ama savaş aynı savaştır, sınıf savaşıdır. Haklı ve güçlü olan biziz. Yenilgiyi kabullenmek için hiçbir neden yoktur. Sınıf savaşımlarının tarihi, sorgulamadan düşmana boyun eğmeden çıkan, ya da boyun eğmemek pahasına canını veren, böylece geleceğe güvenmenin, devrimci sorumlulukla davranmanın şanlı örneklerini veren, boyun eğmeyerek diğer devrimcilere paha biçilmez moral destek sağlayan nice devrimcilerle doludur. Alvaro Kunyal yoldaşın dediği gibi, "Bizi fiziksel bakımdan öldürebilirler, ama moral bakımdan asla!"